

OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Skupno praznovanje dveh KS

Krajevna konferenca SZDL in družbenopolitične organizacije so 22. aprila priredile osrednjo proslavo v počastitev občinskega praznika 27. aprila in 40-letnice ustanovitve OF združeno za krajan KS Malči Belič in KS Stane Sever v dvorani Doma Svobode.

Uvodno besedo je podal Rudi Furlan. Misli, s katerimi je opisal nastanek in pomen Osvobodilne fronte od začetka do danes, so bile tako blizu in čuteče, da se je vsak v nabito polni dvorani globoko zamislil.

Sledil je kulturni program, v katerem so kot prvi ubrano zapeli tri borbene pesni učenci osnovne šole Bičevje.

Nato so nastopili recitatorji dramske skupine OO ZSMS Malči Belič, nazadnje pa je bil uprizorjen še skeč, v katerem sta nastopila »nemški oficir in vaški tepec«.

Vsi so svoje vloge zaigrali tako prepričljivo, kot da bi jih resnično doživeli.

Še dolgo smo o tem srečanju govorili. Vsi zaslužijo iskreno zahvalo vseh navzočih.

ZVONE GRČAR

IŠKI VINTGAR SPET SPREJEMA GOSTE

Rekord desetih dni

Žal imamo tudi v naši občini nekaj objektov, ki v zadnjih letih niso bili deležni pohvalnih besed. Med njimi je pred dobrima dvema letoma zadimil slovensko javnost Iški Vintgar. Restavratorski in bivalni del gostinske celote sta bila tako razdejana, če je ta izraz dovolj krepak, da sta upravičeno postavila javno vprašanje v odnosu najemnikov do tega objekta na začetku romantične ter geografsko – zgodovinske – turistično zanimive in pomembne soteske Iške.

Če smo v središču naše občine občasno pozabljali na iznakaženost nekaj izjemno priljubljene izletniške točke Ljubljancem, pa tega ne bi mogli nikdar trditi za krajan Iške vasi. Ti so počasi v bistri in hudourniški Iški splakovali svojo ogroženost in so raje usmerjali razmišljanja v rešitev položaja. Da ta trditev ni iz trte izzvita, dokazuje izjemno uspešna delovna akcija, ki so jo izpeljali krajan v nedeljo 26. aprila. Ta je bila pravzaprav množična prva pika na i v prizadevanjih za obnovitev objektov v Iškem Vintgarju. Množična zato, ker je v njej sodelovalo enajst pionirjev, sedemnajst mladincev in trideset občanov KS Iška vas; prva – kot akcija in ne le pogovor o načinih in možnostih reševanja stanja in tudi prva, ker prav te dni snujejo predstavniki izvršnega sveta, delovnih organizacij Mizarstvo Ig, KIG Ig, Elektromontaža Ljubljana-Vič in KS Iška vas nadaljni pristop pri reševanju bivalnega dela tega go-

Ure spominov in radosti za starejše krajan z Vrhovcev

Kolikokrat slišimo tisti stari rek »Starost je žalost« in kar prepogosto je to še preveč res. Preveč prepogosto se namreč ne nanaša na to, da starejši ljudje večkrat kaj pozabijo iz minute v minuto, ampak je v tri preproste besede zajeto življenje številnih naših občanov, ki so že zapluli v jesen življenja. Veliko jih je, ki nosijo že sedem, osem ali devet križev na svojih ramah. Koliko jih je, ki jim vsak nov križ pomeni še nekaj več samote, oddaljenosti od življenja, ki teče mimo njihovega praga, mimo njihovih src, vsak nov križ je težji, življenje bolj samotno, dnevi bolj prazni. In vse take občane pomeni ura ali dve med prijatelji in znanci, vrstniki, ure in ure prijetnih spominov, številne trenutke radosti.

Vse to so odnesli s seboj starejši krajan krajne skupnosti Vrhovci, ko so odhajali s tradicionalnega srečanja starejših krajanov v petek zvečer, 24. aprila. Povabljenih je bilo na srečanje 140 – vendar je bilo vreme slabo in za marsikoga pot pretežavna, zato jih je prišlo okrog sedemdeset. In če človek ne bi vedel, koliko življenja je že za njimi, bi dejal, da so mladi, zelo mladi. Mlada so njihova srca, še vedno pripravljena, da se odprejo veseli pesmi, glasbi, veselju do življenja.

stinskega objekta. Tudi tokrat s pomočjo krajanov in organizacij združenega dela.

Komaj deset dni so potrebovali v KS Iška vas in Mizarstvu Ig ter KIG Ig, da so temeljito uredili restavratorski del Iškega Vintgarja ter vzorno uredili njegovo okolico. Nepoznavalcu stanja prejšnja časovna in delovna opredelitev ne pomeni veliko. Če pa dodamo, da so se ogledniki položaja oziroma pripravljenci akcije bojazljivo spraševali, če bodo kos nesnagi in zapuščeni, boste morda že bolj verjeli v izjemnost akcije.

To ni bilo deset dni dela, razen mizarjev, pleskarjev, vodovodarjev iz Mizarstva in KIG,

Krajan Iške vasi bodo trenutno skrbeli za dobro počutje gostov v gostinskem delu Iškega Vintgarja ob sobotah in nedeljah. Gostom bodo na voljo jedila in pijače, ki jih je mogoče naročiti na veselicah. To je seveda začasna rešitev oskrbe Iškega Vintgarja. Zato pričakujemo, da bodo skupno kmalu pristopili tudi k obnovitvi bivalnega dela in tako omogočili stalno odprtost gostišča. Pa še to poudarjajo Iškvarci, da si želijo v domu gospodarnega, vestnega gostinstvo-turističnega delavca, ki bo živel z in za dom.

ampak peščica dni, ki so služili za obveščanje, prepričevanje, organiziranje in izpeljavo delovne akcije. Kot smo že zapisali, je bilo v nedeljo 26. aprila pred domom 58 krajanov vseh starosti z najrazličnejšim orodjem, petimi traktorji s priključki in prikolicami.

Do šestnajste ure so v štiristo prostovoljnih delovnih urah ter 30 traktorskih urah prekrili in očistili strehi nad restavracijo in domom, posekali in porezali vse odvečno grmovje in drevje, nasuli ploščad pred domom, razporedili 120 kubičnih metrov gramoza v to ploščad in na parkirišča, popolnoma pospravili, očistili in osvežili restavratorske prostore, skratka, stotine

Večer pesmi, plesa in spominov na Brezovici

Letošnje leto je leto jubilejev in pomembnih datumov. Mineva četrto desetletje, ko je bila prav v naši občini ustanovljena OF. Tej pomembni obletnici smo na Brezovici v petek, 24. aprila posvetili večer. Program je bil pester, saj so sodelovali vsi, od najmlajših, ki so šele lani postali pionirji in so pripravili dve prikupni pesmici, pa tja do starejših pionirjev, mladincev in članov moškega komornega zbora.

Po uvodnem govoru je bila podelitev priznanj OF in priznanj KS, ki so bila podeljena najbolj aktivnim Brezovčanom za aktivno delovanje na področju SLO in DS, družbenopolitičnega delo-

Krajanom Vrhovcev, ki so si naložili že sedem križev in več, so šolarji in cicibani pripravili prijeten program, jih spomnili na dogodke med NOB, na njihove otroke, vnuke, najmlajše v družini. Morda so se spomnili tudi na tiste čase, ko so sami hodili v šolo. In vsi ti spomini so bili prijetni, vsaj tako je bilo brati z obrazov, prepređenih z gubami, ki so jih na njih pustila leta, življenje, trpljenje, sreča in žalost.

V rokah »mam«e so se znašle orglice, »dedek« je prinesel s seboj harmoniko in namesto članov Železničarskega okteta, ki so peli v kratkem kulturnem programu, so zapeli »domači«. Krajanji sami, ki že nekaj let zapovrstjo radi prihajajo na srečanje starejših krajanov skupnosti Vrhovci.

Pa je bilo med njimi tudi nekaj takih, ki so šele letos zbrali dovolj poguma, da so se odzvali vabilu družbeno političnih organizacij krajevne skupnosti in krajevnega odbora RK. In ni jim bilo žal, saj so tako prijetna srečanja redka in svetel žarek v jesenski dan ostarelega človeka. V petek zvečer so mnogi pozabili na samoto in osamljenost in morda bo ta večer marsikomu prinesel polnejše dni, saj bo to srečanje začetek novega prijateljstva in s tem konec osamljenosti.

Morda se bo prihodnje leto tega srečanja – prepričani smo, da v krajevni skupnosti nanj že mislijo – udeležilo še več krajanov, ki so starejši od sedemdeset let in tistih, ki jim do sedmih križev »še nekaj manjka«. Gotovo bi bili take prilagoditve za klepet in veselo pesem veselili tudi krajanji v drugih krajevnih skupnostih naše občine v tistih KS, ki se do sedaj na svoje ostarele krajanje še niso spomnile tako, kot se jih vsako leto spomnijo v KS Vrhovci.

MOJCA KAUČIČ

vanja, otroškega varstva, kmetijstva in kulturnega delovanja.

Program je bil zelo zanimivo izveden. Mladinka je recitala tudi pesem, posvečeno Steletovi Dragici, ki jo je napisala tovarišica Vera Barlič.

Naj še povem, da je bila Steletova žrtev črne roke in je kot trinajstletna učenka žrtvovala mlado življenje. Po njej se bo morda priimenovala tudi brezoviška osnovna šola, kar podpira tudi DPO.

Mladinski in otroški zbor sta zapela nekaj narodnih in uporniških pesmi. Četrtošolci pa so pripravili venček slovenskih ljudskih plesov. Vsi smo se ponovno prepričali, kako lepo zveni pesem pevcev moškega komornega zbora.

Spomnili smo se tudi tovariša Tita, saj smo ravno dopoldne sprejeli tudi štafeto mladosti. Ponovno smo obljubili, da bomo tudi v prihodnje delavni in tovariški. Le tako bomo prebrodili gospodarske težave, v katerih se trenutno nahajamo. Tako je bilo poudarjeno v uvodnem govoru.

Ob koncu je mogočno izzvenela pesem Družbe Tito, mi ti se kunemo, ki so jo zapeli skupno vsi zbori.

Ponovno smo prisegli, da mora generacija, ki ji je tovariš Tito zaupal, nadaljevati Titovo pot socializma, samoupravljanja, sreče in miru. To je bila res naša proslava, saj se je kljub slabemu vremenu udeležilo izredno veliko število krajanov.

POLONA ALIČ

Srečanje starejših krajanov na Dobrovi

Dobrova, 25. aprila zvečer. V dvorani združnega doma belo pregrnjene mize, starejši (je kdo med njimi res star, ko pa je zadnjih štirideset let minilo v svobodi in smo pozabili na čas?) krajanji, nasmejani, zadovoljni, bleščeči oči, z nagelji v gumbnicah. Odraščali so hkrati, se ljubili in ženili, danes pa jim njihovi vnuki in pravnuki pripravljajo srečanje, ki postaja na Dobrovi že tradicija. Gledam po teh žarečih obrazih in moja misel zaide dolga leta nazaj. Tisti »fant« tam v kotu je bil naš prvi predsednik, oni pri mizi je bil organizator dela, ko smo pričeli graditi ta združni dom, ki je že zdavnaj obnovljen, možak pa trden kot kamen. In tisti rdečelični »mladec«, ki se je pri svojih dvaindesetih pravkar zavrtel ob poskočni polki Sojerjevega Franceta. Mar ni bilo vse njegovo življenje en sam delovni dan, v njegovih rokah kramp, ki rje po ruševinah požganega doma, aktivist, ki nosi svojo palčko kot okras sivim lasem? Med vsemi pa kraljuje nasmejana, večno mlada Korunova mama iz Brezij, ki jo pri njenih 96 letih skrbi le to, kako je njeni pravnuki dolgočasno brez nje, ker je odšla od doma. Še vedno varuje dom in najdete jo pri kmečkem delu, če jo obiščete na njenem domu. Malce »zviška« gleda po »mladini« (pri sedemdesetih in čez), ko sprejema iz rok tovarišice Danice šopek rdečih nageljnov kot najstarejša občanka.

Mlajši od sedemdesetih pa so jim pripravili bogat kulturni spored. Najmlajši, šolarčki, beli metuljčki v belokranjskih platnenih krilih so zaplesali dedkom in babicam nekaj plesov. Potem pristrčni duo Maje in njenega sošolca Romana, ki ju je spremljala Ludvikova harmonika. Ta vez prijateljstva in pristrčnosti se krepi v celodnevni šoli, ki se je spojila s krajem v isto misel vzajemnosti.

Tudi mladina ni pozabila, da se mladost obnavlja v otrocih in vnukih. Zaplesali so stari, poskočni ples, vriski, ki so se jih dedki in babice tako dobro spominjali iz dni, ko so vasovali pod okni. Sinovi in hčere so se združili v pevskem zboru, ki je sklenil krog treh generacij z domačo in borbena pesmijo. Podnevi za plugom na polju, ob strojih ali v šoli, zvečer pa se ti utrujeni in zgarani ljudje spremene v pevce, ki jih spretno vodi po poteh slovenske pesmi pevovodja Miha Vahen. Utrujenim glasovi se spreminjajo v srebrno pozvanjanje domače pesmi. Saj kdor poje, ta ljubi domovino in je srečen človek. V imenu starejših občanov zahvala SZDL in KS Dobrova za prijetno srečanje, lepo kulturno prireditev in pristrčen sprejem, ki ga je okronala dobra zakuska. Sojerjevemu Francetu pa naj njegova harmonika še dolgo izvalja poskočne, stare viže.

In drugo leto spet na svidenje!

MINKA KRVINA

